

Derefter følge Udgifterne til Jernbanevesenet, og der foreligger her forskjellige Forslag fra Udvalget, som angaae meget store Beløb. Det vil imidlertid let sees, at disse Redskættelser, som Udvalget bringer i Forslag, ikke ere egentlige Besparelser, men at de kun ere Udsættelser eller Henvisninger til andre særskilte Fonds. Gaae disse Forslag altsaa end ikke ud paa egentlige Besparelser, saa er det dog indlysende, at deres Bedtagelse vil være af stor Betydning for den Balance, som til Slutningen maatte komme frem paa Finantslovsforlaget, og paa denne Balance vil det jo igjen beroe, hvor stort et Beløb det vil være nødvendigt at udskrive i Indkomstskat iaar. Hvad for det Første den Sum angaaer, der skulde bevilges til Jernbanecontractenterne, har der ikke kunnet være Tale om at udsætte Noget af det Beløb, der skal udbetales til den Entrepreneur, der bygger Silleborgbanen, idet denne Bane ventes afleveret indeværende Aars Efteraar. Derimod vil Vendysfelbanen neppe blive afleveret før til den Tid, da den efter Contracten skal være færdig, nemlig den 1ste Juli 1871, og der er altsaa en Deel af det Beløb, der skal udbetales til denne Entrepreneur, som vil gaae over til Finantsaaet for 1871—72. Sdet Udvalget har gjort sig bekendt med Contracten og deraf seet, at man indeholder $\frac{1}{10}$ af den Betaling, der maanedlig udbetales til Entrepreneurven, og idet man dernæst har taget Hensyn til, at en ikke ringe Deel af Arbejdet vil blive udført og altsaa betalt i det Fjerdingaar, der falder i Finantsaaet 1871—72, har man troet, at der gjerne kunde gaae en noget større Sum, end Ministeriet har tænkt, over paa det nævnte Finantsaar, og man har antaget at kunne ansætte det til 150,000 Rd. Ved det næste Forslag er der tilfattet en Redskættelse i det Beløb, der skal udbetales i Erstatning for Tab og Skade. Den kongelige Commissarius ved Jernbaneanlægget har selv erkjendt, at den Sum, som er opført i Forslaget, er temmelig rundelig, og den er efter et noget frit Skjøn foreslaaet nedsat med 20,000 Rd. Med Hensyn til Driftsmateriellet, som Forslaget under Nr. 7 angaaer, er det jo indlysende, at en større Deel af det Beløb, der skal betales, derfor, først vil blive udbetalt

i Finantsaaet 1871—72, thi man maa jo først have Materiellet under Prøve og i Brug nogen Tid, inden man kan see, om det er contractmæssigt, ligesom ogsaa, om end Bestillingerne skee i Finantsaaet 1870—71, en ikke ringe Deel af Betalingen først kan finde Sted i det følgende Finantsaaar. Den Redskættelse, man her har troet at kunne foreslaae, er ligeledes efter et noget frit Skjøn sat til 130,000 Rd. Vi komme derefter til et meget betydeligt Beløb, der skal anvendes til Udvidelser og Forbedringer af de Banestrækninger, der allerede ere i Drift. Her gaaer Forslaget ud paa at henvise dette Beløb til Udbetaling af Jernbanernes egen Reservecfonds. Disse bestaae, som det vil være det allerede Thing bekendt, af Reservecballastfonden og Reservecfonden. Den første, som jo har et ganske besynderligt Navn, skriver sig fra de Besparelser, der ere opnaaede paa Anlægssummerne; den var ikke ret stor ved Begyndelsen af indeværende Finantsaar, og den er yderligere nedbragt ved forskjellige Foretagender, som Ministeriet har sat i Gang, saa at der ikke vil være ret meget tilbage af den, naar vi begynde paa næste Finantsaar; men der kan ikke være noget som helst Betænkeligt ved at tage det, der er, til de Beføstninger, der her er Tale om. Den anden Fond opstaaer derved, at der af det aarlige Overskud henlægges 1,000 Rd. pr. Mill. som Reservecfond. Denne Fond vil, naar næste Finantsaar begynder, være omtrent 230,000 Rd. stor. Det er formeentligt naturligt, at den først og fremmest kommer i Betragtning ved Udgifter af den Art, som der her er Tale om, og ligesom den ikke heller vil forsvinde ved at udrede det her omtalte Beløb, saaledes vil den jo efterhaanden snart stige igjen, saalænge den Regel bestaaer, at der henlægges 1000 Rd. pr. Mill. Udvalget har aldeles ikke villet udtale sig om de enkelte Foretagender, der nærmere ere beskrevne i Anmærkningerne til Finantsloven, men man har ogsaa troet, at Regjeringen selv vilde lade sig det være magtpaaliggende ikke at besto andre Udvidelser eller Forandringer, end der virkelig ere nødvendige, og naar Udgiften skal affholdes af de Fonds, som Jernbanebestyrelsen selv har op-